

શ્રી ગણેશાય નમઃ

રસીક

બાળા સુખોદ ગરબાવળી.

૦૮મી રચી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.
નારણદાસ મોતીરામજી મહંત.

ઉત્તરસંઢા.

સં. ૧૯૭૬.

સને ૧૯૧૦.

દોહરો.

સાદાં અતુરને સુધક જ્ઞાની, પતિવ્રતા શુભવાન;
રહેયો બેનો રીતબી, બાગ્ય થયે બળવાન.
સતિ સયોગતા જાનકી, દ્રોપદિ જેવી નાર;
પતિ સેવાઓ શું કરી, કે વશ ક્રીધા ભરથાર.
કર્યો નીજ પતિને મુખી, પ્રીતી પ્રભુની સાથ;
નારણદાસ નીચે કહે, વરીકરણ તમ હાથ.

(સને ૧૮૯૭ ના ૨૫ મા એપ્રિલ મુજબ આ બુક રજીસ્ટર
કરાવેલી છે.)

નડીઆદ ખી શારદા વિજય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં

શા. હરજીવનદાસ અમરસીએ છાપી

૧૭૭૦

ગરબી

(સખી પડવેને પંથ સધાર્યા રે એ રાગ.)

સાહેલી સહુ હૃદય વાત ધરજો રે, મોરી લાખેણી લક્ષમાં લેજો રે;
સહુ સખીઓને સીખ આ દેખો, સાહેલી સહુ આ રહય વાત ધરજો રે;
ધર સધળાનું રાજ ને કાજ રે, બાબકો સહુ સમાજ રે;
પિતા માતા થાએ ન નારાજ, સાહેલી સહુ આ—૨
પ્રેમે પ્રીતી પ્રભુ સાથે જોડો રે, કુલક્ષણ મનથી લોડો રે;
અભિમાન અહંકારને છોડો, સાહેલી સહુ આ—૩
કમ્ કર્મને દુરથી તજજો રે, પ્રેમે પતિત પાત્રન પ્રભુ ભજજો રે;
સુલક્ષણ શબ્દગાર સજજો, સાહેલી સહુ આ—૪
આવો એનો વીડલ મોરારી રે, જીભે સતી અંગકને તારી રે;
પારલુપસનો વાલો વિહારી, સાહેલી સહુ આ—૫

ગીમાં મારે બીજી ઘણી ગરબીઓ દાખલ કરવાની હતી
સાહેલી બહાર પાડવાની કિતાવળથી હાલ કુંકામાંજ પંથ
ગરબીઓ બીજી આવૃત્તીમાં દાખલ કરીશું હાલ એજ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોર્પોરેશન મેમ્બર]

અવકાશનંક ૮૭૭૦ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ લાલ ૨૩૦૫ ૩૨૫૫૫

વિભાગ ૨ - ૩

રસીકબાળા સુખોદ ગરબાવળી.

રચી છપાવી પ્રસિધ્ધ કરનાર.

નારણદાસ મોતીરામજી. મહંત.

ઉત્તરસંકા.

પ્રથમાવૃત્તી.

પ્રત. ૧૦૦૦

દોહરો.

સમજ સમજ મન માનવી, ભરૂં ભાતે ભગવાન,
મીઠ્યા યોવન માલ ધન, અંતે છે સમમાન.
સત્યકર્મ કરવું સદા, હોવું નીતીમાન;
એ અર્જ નારણદાસની, રહ્યે ધરજો ગુણવાન.

સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા એક્ટ મુજબ આ પુસ્તક રજી-
સ્ટર કરાવેલી છે.

સં. ૧૯૭૬

કીંમત. બે આના

નડીઆદ ધી શારદા વિજય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં
શા, હરજીવનદાસ અમરસીએ છાપી-ડે. સાંથપીપળી

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
૮૭૭૦

અર્પણ પત્રિકા.

શા. મોહનલાલ રાજપાળ શુભ નિવાસ તિથવા.

મનહરછંદ.

બહુ લાયકી સુખદાયકી, તુજ શુષ્ક વિશેષ અપાર છે,
નથી ખામી તારા પ્રેમમાં, તુજ પ્રેમ પારાવાર છે.

ધીરજ ધરીને કાજ કરતા, ધર્મના લાલો તણું,
કવિતા વિલાસી શું વહું નથી, જ્ઞાનરે મુજને ઘણું-૧

દુષ્કાળમાં તે દામ ખરચી, ગૌરવશુ કીધું ઘણું,
લીકુકને તેં અન્ન આપી, સાન્ત તન ક્યું તે તણું.

પ્રેમી પ્રભુનો પુર્ણતું, મોહન હર્યું મન ગામનું,
કવિતા વિલાસી, સુંવડ નથી જ્ઞાનરે મુજને ઘણું-૨

પરમાર્થે ચિત્ત પરાવીને તેં મન મનાવ્યું સર્વતું,
દાનેશ્વરી દુઃખ વેઠીને તેં કાપ્યું કષ્ટ ગરીબનું.

વેહેવર સારા વિશ્વમાં, નથી ખામી તે માંહે ક્ષણું,
કવિતા વિલાસી સુંવડ, નથી જ્ઞાનરે મુજને ઘણું-૩

નમી હેતથી જગદીશ્વરા, માશુંછું આજે તુંજકને,
ચીરંજીવી હરિલાલ તુજ, મહિમાં સદા અમર બને.

પુણ્યાન્નળી અર્પું તુને, હું મીત્ર તુંજ સ્નેહે બણું,
કવિતા વિલાસી સુંવડ, નથી જ્ઞાનરે મુજને ઘણું-

પ્રસ્તાવના.

આ પુસ્તકમાં મેં મારી હુંક યુક્તીથી જે ગરબીઓ લખી છે તેમાં વાક્ય રચના રસવર્ધ દીર્ઘ વગેરેમાં જે ભુલો થઈ હોય તે વાંચનાર સુધારી ભેવા કૃપા કરશે. કારણકે હું કાંઈ કવી નથી. તેમ કવિત કેમ કરવું તે પણ પુરું સમજતો નથી. પણ માત્ર સંતોષ એટલો માનુંકું કે આ પુસ્તકમાં મેં હામ કામ પ્રભુના ગુણાર્થીદ ગાએલા છે વળી આપણા નામદાર શહેનશાહ પંચમ જેઠના રાજ્યાભિષેક વખતના ગાયનો મુકેલાં છે. આ કારણથી આ પુસ્તક માટે મને ખાત્રી થાય છે કે મારા ગુણુયલ વાંચકો એનેને ભામ્યો મને ધન્યવાદ દેશે. એજ સ. ૧૮૭૬ ના જેઠ સુદ ૧૫

લી.

મારા વહાલા વાંચકોનો પ્રેમાચ્છીલાપી.

મહારાજ નારણદાસ મોતીરામજી-મહંત.

ગરબી ૧ પ્રહેલી.

(કાગળ મોકલોરે વહાલા વાંચું હેત કરી. એરાહ)

પ્રથમ પ્રભુમીએરે, શ્રી દેવ હુંડાળાના પાય;
 તારી કૃપા વડેરે, મારી વાણી સફળજ થાય.
 સરસ્વતી સમરોએરે, મારી જીભે વસજો માત;
 તારી કૃપા વડેરે, કંઠ કંઠ થયા જગત પ્રખ્યાત.
 લક્ષ્મી નાથનેરે, નમું નમું હેતે વારવાર;
 આદી મધ્યનારે, પ્રભુ તમે આખરના આધાર.
 ભીડ ભંજન પ્રભુરે, વહાલા પુરો મનના કોડ;
 નારણદાસનારે સ્વામી, જય જય શ્રીરણછોડ.

ગરબી. ૨ બીજી

(રાગ. ધનાશ્રી-)

વિધા સુખ કરનાર. સરવને વિધા સુખ કરનાર
 ખચ્ચેને ખૂટે ચોરન લૂટે. વિધા અખૂટ ભંડાર-સરવને-
 ભાઈ સરીખો ભાગ્ય નમાગે, બાળે નહિ અંગાર-સરવને-
 સંકટ સમયે સહાય કરે છે, લક્ષ્મી છે દેનાર-સરવને-
 ઊંચ ન જોતી નીચ ન જોતી, રૂપન જોતી લગાર-સરવને-
 જે વિધાને પ્રીતીથી સેવે, તે પુર રાખે પ્યાર-સરવને-
 વિધામાતા સુખની દાતા, બાળાની દાદ સ્વીકાર-સરવને-
 સનેહે નારણનું નમન સ્વીકારી. અર્જ કરો અંગીકાર-સરવને

ગરબી. ૩ ત્રીજી

(પ્રીયા સુજ પ્રાણુછો વારી વારી. એ રાહ)

લણો બેનો ભાવથી આ પ્રસંગે

મુકીતી સંપાડજો ખરી ખંતે-લણોબેનો-૧

માતા પીતાની આજ્ઞા અનુસરજો

નમી નમી પ્રેમથી રાખી રંગે-લણોબેનો-૨

હસવું બોલવું ચાલવું રીતે

શોભીતા શણગારથી તમે અંગે-લણોબેનો-૩

નટખટને નિહાળી નવ જોવું

ન જાવું કુલટા ત્રીયાનીરે સંગે-લણોબેનો-૪

મનવાંન્છીત ફળ આપે મેળવશે

સુજસ જમાવશે જો આ જગતે-લણોબેનો-૫

નીચુંદે ન્યાળીને નેત્રોને ઢાળી

રમો બેનો સરખી સહીએદોની સંગે-લણોબેનો-૬

સ્વામીની સેવા એ મીઠા મેવા

પકડજો હાથ એ બેનો ખંતે-લણોબેનો-૭

ભણતરવું સાર્થક એજ માનો

વિવેક વીનય સાધવો બેનો ખંતે-લણોબેનો-૮

નારણના પ્રભુ અંતર્યામી

ચંચળ ચીત્ત રાખજો તેની સંગે-લણોબેનો-

ગરબી. ૪ ચોથી

(વાલા તમારી વાટકી જોતાં આવોને મુગટ ધારીરે.) ઓરાત્ર
સદ્ગુણ શણગાર સજ્જ મારી સજ્જની તે વીણ સર્વ નકામુંરે—
તે વીણ સર્વે નકામુંરે—સદ્ગુણ શણગાર—૧

ભણતરનું સૈયર ફળ સદ્ગુણ, જીવ્યું સફળ કરનારોરે
ભવજળ તારણનાવ તે સદ્ગુણ, કીર્તિ અમર કરનારોરે

સદ્ગુણ શણગાર—૨

જગે સુજસ આપે તે સદ્ગુણ, દુર્ગુણ દૂર કરનારોરે
સીયળનું રક્ષણ કરનારો, પતિસુ પ્રેમ દેનારોરે

સદ્ગુણ શણગાર—૩

ભલે વાંચતાં લખતાં સીખ્યાં, ગીત ભલેરાં ગાતાંરે,
પણજો કદી સદ્ગુણ નવ સીખ્યાં, ધુળ પર લીપણ થાતાંરે,

સદ્ગુણ શણગાર—૪

વિનય વીવેકને વધારનારો. જન્મ સફળ કરનારોરે,
પ્રેમ પરસ્પર મેળવનારો, પ્રભુપદને દેનારોરે,

સદ્ગુણ શણગાર—૫

હુંજી વીણ જેવું, અજ્ઞ આરોગો, તેવું જીવતર આ જંગમાંરે
દાશ નારણ સદ્ગુણીનો સેવક, ચિત્ત પ્રભુના પગમાંરે

સદ્ગુણ શણગાર—૬

ગરબી ૫ પાંચમી.

(પાણી ભરવા હું ગઈતીરે, સહિલીની સંગે એ રાહ)

માણુશ્રી પ્રભુ દીન દયાળ, આનંદ દિન આવોરે.

થઈએ સ્વામી કૃતારથ આજ, લઈ શુભ દહાવોરે-માણુ-૧

હીંદમણી જગ નૃપતી; જ્યોર્જ રાય સીરતાજ

એકા સીંહાસન પરે ધરી રાજ્ય પદ આજ

જેઠી હાથ વિનવીએરે, ચક્રવર્તિ અમરતપો

વારંવાર પ્રભુ કહીએરે, ચીરંજીવી મહીમાં રહો-માણુ-૨

ધન્ય ધન્ય દીદતી તુજને, ધન્ય રાજ્યાસન ઠામ

જગત માત મેરી વડે, દીપ્ત્યુ તારું નામ

સુદ્ધ પ્રેમે વિનવીએરે, અખંડ સોહાગણુ હજો

વળી વળી પ્રભુ કહીએરે; કોટી વર્ષ રાજ્ય થજો-માણુ-૩

વિચીત્ર રચના થઈ રહી; આ જગમાં ભરપુર

ધન્ય ઘડી દિન આજની; છંદ્રાશન એઠો સુર

અહા દિન સો આજેરે, નારણુ ઉર હર્ષ અતિ

મુંએ કહી ના સકાએરે, પ્રભુ તારી ગહન ગતિ-માણુ-૪

ગરબી. ૬ છઠી

(વાલા તમે અજાણ્યા અમે જાણીએરે એ રાહ)

પ્રભુ છોજ મહિમાં માનીતારે, રંકરાયના છો તમે જાણીતારે

તમે મેહેર કવી મહારાજરે, પ્રભુજી દિન દીધો શીરોમણીરે-૧

આજે મન અમારે હરસ અતીરે; નથી કહી સકાતી તેની અતીરે
અમને લાગેછે કાંઈક નવાધરે. — પ્રભુજી-૨

રાય જ્યોત્સે તે પાટે પધારીઆરે, રાય રંકનામનો રથ સારીઆરે
સાર્યા હોંદના સઘળા અર્થ — પ્રભુજી-૩

જગ અરણ્યમાં ફેસરી છો ખરારે, તમ નામથી ધ્રુજે છે ધરારે.
પ્રાણી માત્ર ધરે તુજ ધ્યાનરે — પ્રભુજી-૪

ધન્ય ધન્ય ઉગ્યો લાનું આજનોરે. શેહેનશાહી મણીમય
તાજનોરે

તુલ્ય જગમાં ન આપે અન્ય — પ્રભુજી-૫

હાંશે ગાઓ બેનો સઉ સરખીઓરે. લાનુ આજનો નારણે
નીરખીઓરે

એને હુંયે તે હરથ ન માય રે — પ્રભુજી-૬

ગરખી. ૭ સાતમી

(ગાજે ગગન ગરરર ગગન ગરરર — એરાહ)

શોભે રજની સી આજ શોભે રજની સી આજ.

ચાલો રમીએ સાહેલી સહુ સાથમાં.

માગો પ્રભુની મેહર માગો પ્રભુની મેહર

હેર કરવા તાળી લ્યોને હાથમાં. —

શોલે રજની સી આજ શોલે રજની સી આજ ૧
સખીઓ સઉ હેતે મળી, ગાઓ ગરબો આજની ધન
રમીએ વહાલાં પ્રેમથી—

મને જ્ઞાનંદ ઉર નમાયરે સજની; હર્ષરસને ક્યાં ઢાળીએ
સખી રહીએ મનમાં મુંઝાઈરે સજની, દીવની ઉલટો ક્યાં
ખોલીએ—

શોલે રજની સી આજ—૨

ધન્ય રાજ્યાસન તુંજને, ધન્ય જ્યોર્જ સીરતાજ
જગત માત્ર મેરી બન્યાં—

મુઠ્ઠી અંગે ઉલટ ન માયરે સજની, હર્ષરસને ક્યાં ઢાળીએ
સખી રહીએ મનમાં મુંઝાઈરે સજની, દીવની ઉલટો ક્યાં ખોલીએ—૩
ચંદ્ર પુનમનો, પેખીને રતનાગર હર્ષન માય
તેમ આ અવસર દેખીને—

બેનો પ્રેમ રહ્ય ના સમાયરે સજની, હર્ષરસને ક્યાં ઢાળીએ
સખી રહીએ મનમાં મુંઝાઈરે સજની, દીવની ઉલટો ક્યાં ખોલીએ—૪
અનુપમ સલા જોઈ આજની; આ બાળા હર્ષન માય
હેતે વધાવું પુરુષથી—

નમે નારાયણ વારંવારે સજની. હર્ષરસને ક્યાં ઢાળીએ
સખી રહીએ મનમાં મુંઝાઈરે સજની. દીવની ઉલટો ક્યાં ખોલીએ—૫

ગરબી. ૮ આઠમી

(ગરૂડ ચઢી આવજો વીરધારી. એરાહ)

માલણ ગુંથી લાવ્ય ગુંથીએલ ગજરો

તારા ગજરાનો માનીધું મજરો—માલણગુંથી—૧

પહેલો તે ગજરો પ્રભુજીને વાલા, હેતે પહેરાવું કુલહાંની માળા,

ચંપા ચંબેરી ભઘળુધ વાળા—માલણ—૨

મીજે તે ગજરો પી પાળને જોધએ રૂપાળો ગજરો શોભીતોરે સોહીએ

હયેને એવો ન દીધો હોયે કોધએ—માલણ—૩

ત્રીજો ગજરો મુજ માતાને માટે, જન્મ આપી ઉછેરો સાસાટે

સું ઝોશીંગળ થર્ધશું તેને માટે—માલણ—૪

રાચીશું ચોથો ગુરૂને પેહેરાવી

આપી વિદ્યા સુખુદિ ખતાવી.

- બુલાવ્યું અજ્ઞાન અમને સતાવી—માલણ—૫

પાંચમો ગજરો અંધવા તારો

સુખ દુઃખનો વીશ્રામ છું મારો

લે તું ગુલામ ગજરો શોભીતો સાદો—માલણ—૬

અરપીસું છટો એની ને કોટે

તે પણ જોધએ ભાધને જોટે

આવે ઊલટે મળવા દોટેરે દોટે—માલણ—૭

સહીયર સરખી મળી સડે આવી
 તેમને જોઈ મને ઉભટ આવી
 આપ્યો સાતમો ગજરો સહીએરોને મારી-માળણ-૮
 દાસ નારણ પ્રભુ માગેછે આવું
 પુરુષ ચંપા ચંબેલીનાં લાવું
 સઉ સજ્જન મંડળ હેતે વધાવું-માળણ-૯

ગરબીદમી

(મુંદીર શામળીયા નામ જપીશ નીત્ય તાડે એરાહ)
 ગોકુલના વાસી આજ આવો અમ ઘેર
 દીલહર વ્રોજવાસી કરોને અમ પર મેહેર-ગોકુળ-૧
 શામળા ધન સ્યામ રૂપાળા
 મોર મુગટ શિર છત્ર વિશાલા
 કાંને મકરા કૃત કુંડળ રસાળા
 છબી સુવરણ કૃપાળા-ગોકુળના વાસી-૨
 બાલ તીલક મોતી લટકે છે કરણે
 મન મુંજ અટક્યું પ્રભુ તુંજ ચરણે
 વીશ્વંભર રાખો હવે શરણે
 મું છબી નારણ વરણે-ગોકુળના વાસી-૩

કેસરી લજ્જત કટી રતી મન લાજે
 શંખ ચક્ર ગદા પદમ વિરાજે
 મધુર મોરલી મુખ પર ગાજે
 નારણ મન આનંદ આજે-ગોકુળના વાસી-૪

પીળું પીતાંબર કેસરી પટકો
 મન મોહ્યું પ્રભુ જોઇ તુંજ લટકો
 દરશનનો લાગ્યો પ્રભુ ચટકો
 પ્રભુ મારા રૂઢીઆમાં ચટકો-ગોકુળના વાસી-૫

હાથે બાજુ બંધ જોઇ જોઇ હરખું
 પ્રેમ ધરી પ્રભુ વળી વળી નીરખું
 નથી વહાલું પ્રભુ કોઇ તમ સરખું
 નારણ પ્રભુ પ્રેમથી પરખું-ગોકુળના વાસી-૬

બાળ પુંડ્રસોત્તમ દાસ તમારો

પ્રેમ દ્રષ્ટિથી તેને સંભારો

કાળ કળીનાં કળ્પ નિવારો

નારણની અરજ સ્વીકારો-ગોકુળના વાસી-૭

ગરબી ૧૦મી

(વાલા તમે અન્નદયા અમે જાણીએ રે એરાડ)

ધન્ય ધન્ય અંખા અલખેલડી રે
 મૈયા તું છે જગતની વેલડી રે
 તારો પાર ન પામે કાંઈ રે
 અંખામા પાય લાગુ પ્રીતથી રે-મૈયા પાયલાગુ-૧
 આરામુરે બિરાજે માવડી રે
 મૈયા પ્રતે પુણ તારો પાવડી રે
 તને મળવાની મોટી ખંત -અંખામા પાય-૨
 અતિ હોંશે અલખેલી આવીઓ રે
 હાર ગજરા ગુલાબી લાવીઓ રે
 ઉરે આરોપું ઉલટ ભેર-અંખામા પાય-૩
 હાર્યો હોંમતે ચઢતાં ગઢ ગખ્ખર રે
 નામ સમરતાં થઈ ગયો જખ્ખર રે
 આંખો ઉમંગે ફરીને ઠેર રે-અંખામા પાય-૪
 માણ ગખ્ખરમાં તમે ધર ઠરું રે
 જોઈ જોઈને માફ હીલ ઠરું રે
 પણ કંઠણ મારગ પંથ દુર-અંખામા પાય-૫

લોળો દેવ કાટેશ્વર નામ છે રે
 તેનો બે ગાઉ પર વિશ્રામ છે રે
 સુભ સ્થળ સરસ્વતી તીર-અંબામા પાય-૬
 ત્યાંથી સરસ્વતી ઉત્પન્ન થાય છે રે
 તે કુંડ વીસે સહુ -હાય છે રે
 ત્યાંથી કુભારીયુ ગડિ થાય-અંબામા પાય-૭
 માન સરોવર માણનું નીરખીયું રે
 પ્રેમે સ્નાન પાન કરી પરખાયું રે
 નીર નીરમળ ગંગા જળ તુલ્યરે-અંબામા પાય-૮
 તારે દરવાજે નોખત ગડગડે રે
 તારે પારે દાવા નાળીએર ચઢેરે
 માણ ન્યાળો નારજી હરખાય-અંબામા પાય-૯
 સોળ શણગાર ત્રીસુળ સાથમાં રે
 પગે ઝાંઝર કંકજુ હાથમાં રે
 સીંહ સ્વારે થયાં જગમાત-અંબામા પાય-૧૦
 તારી ચાચરમાં બી હોમાય છે રે
 ગડપા ગડ ની બીલાંતી થાયછે રે
 જોડ ગમ્મત મન હરખાય-અંબામા પાય-૧૧
 જાંમ લોખન ઉલટે થાય છે રે

નરનારી પ્રેમે ગીત ગાયછે રે
 ત્યાંતે આનંદે દિન વહીજાય-અંબામા પાય-૧૨
 માછ જંગલમાં મંજળ કર્યા રે
 ઘણા પ્રેમી જનોનાં દીલ હુર્યા રે
 આવે હાંસે મળવા જગમાત-અંબામા પાય-૧૩
 નારણદાસ દોડયો માછ નીરખવારે
 પુણ્ય પ્રેમે જગતંબા પરખવારે
 એને આનંદ ઊર નમાયરે-અંબામા પાય-૧૪
 માછ બાળપુરૂષોત્તમ તમ તણારે
 એને વિસ્વાસ તમ પર છે ઘણારે
 એબાળની રક્ષાકરજો માતાછ-પાયલાગુ-૧૫

ગરબી ૧૧મી

(સૈયર સુખકર સંસાર સીયળ લુપ્ત સજીએ એરાહ)
 જયજય અંજની સુતદેવ, હનુમંત મહાબળીઆ
 તમ તેજ પ્રતાપની તુલ્ય, જગમાં નવમળીઆ
 રામ સભામાં આપ બિરાજો, દાસત્વ રૂપે દયાળરે
 સદા રટણ કરો રામનામનુ, પ્રેમે દીન પ્રતિપાળ—
 હનુમંત મહાબળીઆ-૧

વિશ્વેશ્વરને લંકારે આપી, મુશીવના મુખકાળ રે
રાજ્યને તારા સોંપ્યાં તેને, અંગદને યુવરાજ-

હનુમંત મહા બળીઆ ૨

બીજાને કાઢને સેલું ને સરપાવ, લઈને પાછા વળીઆ રે
સોધ્ય આણી જંજી લંકા પ્રજાળી, જોગમાયાને મળીઆ -૩

હનુમંત મહા બળીઆ ૩

જાગ બગાડી રાવણુ કેરી, અશ્વત્થ માયો હાર રે
તે હનુમાવને તેલને સીંદૂર, કર્મ ગતિ કીરતાર-

હનુમંત મહા બળીઆ ૪

આ અન્યાય જોઈ જાનકીમાતા આજ્ઞા માગી આપ રે
હાર મોતીનો કંઠ હતો તે, આરોપ્યો વાયુ કુમાર-

હનુમંત મહા બળીઆ ૫

વાયુ તનને કોટે આરોપ્યો, માણેક મોતીનો હાર રે
ભાગી તોડીને ચુરારે કરીઆ, દીઠો નહી કાંઈ સાર-

હનુમંત મહા બળીઆ ૬

સીતા માતા પુછવા લાગ્યાં આશુ કરીયું કામ રે
વાયુ લન કહે માતાજી માંહી, ક્યાં છે રામનું નામ-

હનુમંત મહા બળી આ ૭

રામ નામ વીના કાંઈના ઇચ્છું, ન જોઈએ અથ લંકાર રે
રામ રામ રામ ધુનરે પ્રગટી, જીવો આ દેહાર-

હનુમંત મહા બળીઆ ૮

ધનુષ બાણ કર અહણ કરીને, રૂઢીએ વશ્યા શ્રી રામ રે
ભીડ ભાંજન છો રામના પ્યારા, શુ વખાણું તું જ કામ-

હનુમંત મહા બળીઆ ૯

ધન્ય ધન્ય વીરા ભક્તિ તારી, ધન્ય ધન્ય તારો ટેક રે
ચીરંજીવી રહો જગતમાં વાહાલા, ખરો ભક્ત તું એક-

હનુમંત મહા બળીઆ ૧૦

દાસ નારણ નેણ ભરી ભરી નીરખે, શુદ્ધ રદય પ્રેમાળ
અંજની નંદન કષ્ટ નીકંદન, વંદન રૂપ દયાળ-રે

હનુમંત મહા બળીઆ ૧૧

ગરબી ૧૨ મી

(મને મારીને રથડા ખેડરે, બાળા રાજરે એ રાગ)

જેણે મારી શીખામણ કીધી રે, સાંભળો જહેની રે;

તેણે કીર્તી અવીચળ કીધી રે, સાંભળો જહેની રે.

જેણે લાજતજીને લોભ કીધો રે, સાંભળો જહેની રે;

તેણે વીષનો પ્યાલો પીધો રે, સાંભળો જહેની રે.

જેણે સાસુ સંગાતે રાઠ જોડી રે, સાંભળો જહેની રે;

તેણે ખેસવા તણી ડાળ તોડી રે, સાંભળો જહેની રે.

જેણે આળસ અંગમાં આણી રે, સાંભળો જહેની રે;

તેનું ઘર થયું ધુળ ધાણી રે, સાંભળો જહેની રે.

શીચળ વૃતની રીત નવ જાણી રે, સાંભળો જહેની રે;

તેતો વાટે ઘાટે વગોવાંણી રે, સાંભળો બેની રે.
 કુળ છીદ્રની વાત ઉખેડી રે, સાંભળો બેની રે;
 તેને બણો કુંભારની ગધેડી રે, સાંભળો બેની રે.
 છુટે માંઠે બાઢે વાતે બુંડી રે, સાંભળો બેની રે;
 તેતો લશ્કર માંહલી લુંડી રે, સાંભળો બેની રે.
 જેણે મધુરાં વેણ મુંખે વાઢ્યાં રે, સાંભળો બેની રે;
 તેણે કીર્તીનાં આયુદ્ધ સાઢ્યાં રે, સાંભળો બેની રે.
 જેણે વિવેક વિનય સાધ્યો રે, સાંભળો બેની રે;
 તેણે હાથે અમુલ્ય હાત્રે બાંધ્યો રે, સાંભળો બેની રે.
 જેણે કામ વિચારથી કીધું રે, સાંભળો બેની રે;
 તેનું પરણામ આવશે સીધું રે, સાંભળો બેની રે.
 જેણે સદગુણ સચ્ચાર સજ્યો રે, સાંભળો બેની રે;
 તેનો પુરે પુરો વેશ બજ્યો રે, સાંભળો બેની રે.
 નારણદાસની સીખમણ સારી રે, સાંભળો બેની રે;
 હું તાળી પાડી પોકારી રે, સાંભળો બેની રે.

ગરબ ૧૩ મી

(મહાદેવજીની તપશ્યા લાંગ કરવાની કાશેશમાં)

દેવાસે શંકર જમવા બેઠા, પારવતી વા ઢાળે જીરે;
 સામાં બેસી સતી પુછવા લાગ્યાં, ચીતયદયું ચગદોળે જીરે.
 સ્વામી બિનાળે તપ કેમ સાધશે, - દેવાચી

અમે લઈશું જળના પોટલીઆ, - ઉમીયાળ.

પ્રભુ શીયાળે તપ કેમ સાધશે, - કેલાસી.

અમે લઈશું ઉનના ડગલા રે, - ઉમીયાળ.

પ્રભુ ચુમાસે તપ કેમ સાધશે - કેલાસી.

અમે લઈશું મેણીઆ ડેરા રે - ઉમીયા.

મહાદેવજી તો તપસ્યા આલ્યા પારવતી એકીલાંજી રે.

ઘેર નારક પરજ્યા આવ્યા રે, હરી સમરો.

માજી તમારા સ્વામી સીદ ગયા, હરી સમરો.

ધી અમારા સ્વામી તપસ્યા ગયા, હરી સમરો.

માજી તમેતે દ્યો ભીલીને વેશ, હરી સમરો.

ભગવું હુમડું ગાંઠે પેઢેયું, માથે સરાડીયું સુપડું જીરે.

આલ્યાં આલ્યાં વનમાં ગયાં, જઈ તપસી બોલાવ્યા જીરે.

તપસી તપસી તારી મોજડી લેને, મોજડી રજે ભરાશે જીરે.

આંખયો ઉઘાડી શીવ પુછવા લાગ્યા, કેણુ પુરૂષ ધરનારોજી રે.

અધીરા થઈ શીવ પુછવા લાગ્યા, પરજી કે કુંવારો જીરે.

ભીલ ઘેર રહેતી ને ભીલને જોતી, વળે વાળે મોતી પરોવતીજી.

મારો ભીલ વીખુટો પડ્યો, જંગલમાં ફરતી જોતી જી.

મારો ભીલ તો બાળે લેજો જંગલનો રહેવાસી જી.

જાંજ પડે ભીલ ઘેર પધારે, થેઈ થેઈ કરીને નાથે જી.

ત્રીકાળ જ્ઞાતી ત્રીયામાં લપટયા, તપનું જ્ઞાન મહુ મુલ્યા જીરે.

એક હાથ શીવે મસ્તક મુક્યો, બીજો મુક્યો કેડે જી.

થેઈ થેઈ કરીને નાચવા લાગ્યા, બીલડીના પ્રેમે લોભાંણા છ.
 પ્રેમ લાગ્યો બીલી ઘેર પધારો, તમને કહું પટરાંણી છ.
 તમારે મહાદેવજી ગંગા પારવતી, બીલડીને શું કરશે છરે.
 પારવતીને મહીબર વળાવું, ગંગા મેહલું વેહેતાં છરે
 નારણના સ્વામી પ્રભુ અંતરયામી. તપમાં આણી ખામી છરે.
 વીધ ધાનનાં ઝાડાં, બાઈ પારવતી રાણી છરે.

ગરબી ૧૪ મી.

(ફરતી નીચેની દોહરે મલાવ રાવ. એ રાગ.)

સાચી નીચે જગે સત્યતારે
 મુંખથી મુંકી ઠેમ બાયરે સાહેલી-સાચી ૧
 સત્ય સીરામણી સર્વમાં રે
 અસત્ય પાપનું મુળ રે સાહેલી-સાચી ૨
 પુણું સોભા જગે પામસો રે
 મેળવશે કીર્તિ વિશેષ રે સાહેલી-સાચી ૩
 હરીશ્વરે સત્યને સાચવ્યું રે
 વેચાયા નીચને ઘેર રે સાહેલી-સાચી ૪
 રોહીલાસ પુત્ર સુલક્ષણે રે
 ત્રીયા તારામતી નામ રે સાહેલી-સાચી ૫
 સત્યને કારણે તેને વેચ્યામાં રે
 વેચી ત્રીયા બ્રમ્મ ઘેર રે સાહેલી-સાચી ૬

રોહીદાસ પુત્ર જે લાડકો રે
 વેચ્યો માળી તણે ઘેર રે સાહેલી-સાચી ૭
 પાંડવો સત્યને કારણે રે
 ખાર વર્સ રહ્યા વંનમાંય રે સાહેલી સાચી ૮
 કુન્તા વચન સત્ય રાખવા રે
 પતિ પંચાળીને પાંચ રે સાહેલી-સાચી ૯
 સત્ય કારણે સતિ દ્રૌપદી રે
 દાસી વૈરાટ ઘેર થઇ રે સાહેલી-સાચી ૧૦
 કરવા વચન સત્ય બાપનું રે
 રામ ગયા વંનવાસ રે સાહેલી-સાચી ૧૧
 આ હોકે જન કીર્તિ જામસે રે
 પરલોકે સ્વર્ગ નિવાસ રે સાહેલી-સાચી ૧૨
 નાનુ સ્વામીએ સત્ય કારણે રે
 હાંકયો ખરથ કેરો રથ રે સાહેલી-સાચી ૧૩

ગરબી ૧૫ મી.

ઢાંગી મહાત્માઓના ઢાંગમાં તેમના વેષન કંદામાં લપટાઇ
 કુપાત્રે દાન અને ધન માલની ખુવારી કરનાર બાળાઓને
 સ્તીખામણ.

(અવતાર લીધો અવની ઉપર એ રાગ.)

જન્મીને જગમાં ઠગાઓ છો ઠગમાં, આ શું ધર્મના આજારે.
 એ ઢાંગના આજા સુકીદો બાળા, એ શું મોક્ષ દેનારા રે.
 જન્મીને જગમાં-૧

માત પિતા પતિ પ્રેમ મેળવવો, સિયળ વૃત આચરવું રે.
સહગુણ શશુમાર સજી હો સજ્જની, નાવ એ ભવ તરવાનું રે. •
જન્મીને જગમાં-૨

પતિવૃતા કહેવા પતિની સેવા, આદરવા મંનથી ઉછાળા રે.
પ્રભુની ભક્તિએ મોક્ષની ભુક્તિ, મંનથી મેળવજો બાળા રે. જ-૩
ધર્મ ઢોંગી ધુતારા ના સેવા, એ સહુ જગ ઠગનારા રે.

અલમસ્ત જોગી મલીદાના ભોગી, એશું કાજ કરનારા રે. જ-૪
લાંખારે ટીકાં મોટીર માળા, એ ઠગવાના ચાળા રે.

રાખોડી વાળા કૃત્યોના કાળા, જોજો ઠગાતાં બાળા રે. જન્ય
નાગોરે જોગી કુકર્મનો ભોગી, રોગી શું દુઃખ હરનારો રે.

તૃણા ન ત્યાગી થયો વેરાગી, પ્રભુ પદશું દેનારો રે. જ-૬
વેઢકે સુરા બહુમાં પુરા, જંતર મંતર વાળા રે.

સીદ્ધથી બહુ માનુની ફસાયાં, ભુવો વિચારી બાળા રે. જ-૭
જોગી રૂપે સતિ વૃંદાને છગીઆં, સતિ સીતા દેતાં સીધું રે.

જોગી રૂપે સુભદ્રા સતિનું, હરણ અર્જુને કીધું રે. જ-૮
એવારે ટાળા જોશો ઠંધ બાળા, પારાસરના ચાળા રે.

ગંગા મધ્યે મછગંધાને મોહ્યા, ફેટે ફસાવી બાળા રે. જ-૯
ઢોંગીનો ઢઠો એ નિતિનો છોડો, ઘેડો ડુબાવશો ભવનો રે.

દાન કુપાત્રે કરશેજો મંનથી, પ્રેમ ઘટાડશે ભવનો રે. જ-૧૦
સંસારે રહેવું પ્રભુને કહેવું, મોક્ષદે દીન દયાળા રે.

દાસનારણની સીખએ સારી, શ્રદ્ધ કરો તમે બાળા રે. જ-૧૧

ગરબી ૧૬ મી.

- વાહાલા લાગ્યા વૃજરાજ-મારી સજની (૨) વાર
 મથુરામાં પ્રભુ જન્મ ધરીને, આવ્યા ગોકુળીઆની માંહ,
 મારી સજની— વાહાલા લાગ્યા વૃજરાજ-૧
- પેલી પાતાળ કાળીનાગ નાચ્યો, સાયું દાળદ્રીનું કાજ,
 મારી સજની— વાહાલા લાગ્યા વૃજરાજ-૨
- ગાયો ચારંતો ગોવર્ધન તોળ્યો, રોળ્યો કસ રણમાંય,
 મારી સજની— વાહાલા લાગ્યા વૃજરાજ-૩
- પાંડવ પુત્રેની રક્ષાને કાજે, કાસત્વ કીધું કયાળ.
 મારી સજની— વાહાલા લાગ્યા વૃજરાજ-૪
- સવરી રે બાઈના પ્રેમે લોભાંણા, જુઠાં આરોગ્યાં બેાર.
 મારી સજની— વાહાલા લાગ્યા વૃજરાજ-૫
- મોસાળું કીધું તમે કુંવર બાઈનું, સાયું નરસેઆનું કાજ
 મારી સજની— વાહાલા લાગ્યા વૃજરાજ-૬
- બોડાણા ભક્તના પ્રેમે કરીને, કાકેર આવ્યા કાકેર.
 મારી સજની— વાહાલા લાગ્યા વૃજરાજ-૭
- પીળું પીતાંબર જરકસી જામે, વાંકો મોળીડાનો કાઠ.
 મારી સજની— વાહાલા લાગ્યા વૃજરાજ-૮
- નારણના સ્વામી પ્રભુ અંતર્યામી, પુરો મારા રૂઢીઆણં વાસ
 મારી સજની— વાહાલા લાગ્યા વૃજરાજ-૯

ગરબી ૧૭ મી.

(પુનમ ચંદની ખીલી અહીં રે.)

ખીઓ પ્રેમ કરી પ્રભુની સેવા આદરે રે.
તથી દયાનીધીને ભજાએ આણી પ્રેમ;
તથી મોહનને મેળવએ મુક્તિ માગવા રે.
લા સ્યામ સ્નેહી ગુણવંત ગીરધરલાલ-મનથી મોહન—૧

મન ભાવતાં, સવરીનાં સરદાર;
મના પ્રભુ તમે, દૌષદિના આધાર.
મસ્તેવાનું મોહન મન તમે સાચવ્યું રે.
કંવર આહવા પુર્યા કોડ-મનથી મોહન—૨

રો. ત્રીભુવનજી તતકાળ;
મુક્તિ, ગચ્છો સુધનવા આળ.
ગુણક તારી તારા નામથી રે,
ગમા પ્રસિદ્ધ તારું નામ-મનથી મોહન—૩
ખી હોને સાચો હાથ;
ખી દારિદ્ર કાર્યું નાથ.
રો મન ભાવતા રે,
નટવનવા

ભકતામીન થઈને અન્યા, પારથ સારથી સ્થાન;

વિદુર બાઈ આવથી જમીયા પુરણુ કામ.

દેવકીનંદન દેજે દરસન દીન દુઃખ ભાગવા રે.

નારણુદાસના સ્વામી વહાલા ગોકુળનાથ.

મનથી મોહનને મેળવજો મુક્તિ માગવા રે—૫

ગરબી ૧૮ મી.

(કોડીનાંથી કોદરા કાઠ બેસી એ રાગ.)

ગોબળને વીડલા વાત મારી, આ વાતો કરી કાઠીશ રાત તમારી;

અહ્યા બાળકરન તું બહાર્યારી, રસ્તે રેડી શીદ મહીઆરી.

અહ્યા નાંદળશોદાનો તું બેટો, મારાથી રહીશમાં તું છોટો;

અહ્યા મોરલીમાં મોહન મન મોહું, તારી વાદે ચરી મેં માન બોલું.

મને તારીતે લગની લાગી છે, મારા ભવની બાવટ ભાગી છે;

અહ્યા ઘેલાં દીધાં તેં વળવાસી મુકી હવે ક્યાં જાય નાસી.

છોડું ન છળીત્રા છાલ તારો, તું પર અતીએ પ્રેમ મારો;

દાસ નારણના નટવર છે નાના, આવો મળવા મુજને છાના.

તારા પ્રેમની પીછોડી ઓઢી છે, પ્રેમ ભાવે કવિતા બેડી છે;

મને વહાલા લાગોછો વળવાસી, હવે જશો પ્રભુ ક્યાં નાસી.

નારણુદાસને નેટો લાગ્યો છે, તુજ પ્રેમ રદયમાં લાગ્યો છે.

